

Vergaderjaar 1989–1990

17 897

Algemene regeling van beslag op loon, sociale uitkeringen en andere periodieke betalingen

Nr. 22

BRIEF VAN DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 18 december 1989

Bij brief van 7 december 1989 berichtte u de minister van Justitie dat de Kamer voornemens is om in de week voor het Kerstreces te stemmen over bovengenoemd wetsvoorstel. Aangezien de mondelinge behandeling van dit voorstel heeft plaatsgevonden in de vorige kabinetsperiode, geef ik u door middel van deze brief – mede namens de staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid – mijn standpunt ten aanzien van de tijdens de mondelinge behandeling ingediende amendementen. Tevens wijs ik u erop dat ik heden een derde nota van wijziging heb ingediend die in een technische verbetering voorziet. Een kopie van die nota gaat hierbij.

Bij de mondelinge behandeling op 26 april 1989 zijn vanuit de Tweede Kamer de volgende amendementen ingediend:

- amendement onder nr. 13 houdende een correctie van de beslagvrije voet voor extra hoge woonlasten;
- amendement onder nr. 14 houdende een verhoging van de beslagvrije voet van 90 naar 100% na een beslagperiode van drie jaar;
- amendement onder nr. 15 houdende een hardheidsclausule waarbij de rechter de bevoegdheid krijgt om een afwijkende beslagvrije voet vast te stellen;
- amendement onder nr. 16 houdende een vrijstelling van beslag voor oude schulden waarvoor voordien geen beslag mogelijk was;
- amendementen onder nrs. 18 en 20 houdende een opschorting van het beslag als betrokkene zich tot een schuldsaneringsinstantie heeft gewend.

De toenmalige minister van Justitie Korthals Altes heeft in het debat aangegeven dat de amendementen onder nrs. 13 en 16 niet op overwegende bezwaren stuiten. Aanneming van de amendementen onder nrs. 14, 18 en 20 heeft hij ontraden onder verwijzing naar het in voorbereiding zijnde advies van de commissie-Mijnssen inzake een eventuele herziening van de Faillissementswet. Aanneming van amendement onder nr. 15 is ontraden met het oog op de extra belasting van de rechterlijke macht die hiervan het gevolg zou zijn.

Ik deel u mee dat ik mij kan verenigen met het standpunt van minister Korthals Altes ten aanzien van de ingediende amendementen. Dat houdt in dat ik aanvaarding van de amendementen onder nrs. 14, 15, 18 en 20 ontraad. Ik ben van oordeel dat de materie die in deze amendementen aan de orde is, dient te worden betrokken bij de standpuntbepaling van de regering met betrekking tot het rapport van de commissie-Mijnssen. De strekking van de door de commissie voorgestelde saneringsregeling is, dat kan worden tegengegaan dat natuurlijke personen tot in lengte van jaren met hun schulden worden achtervolgd. In de opzet van de commissie krijgt de rechter de bevoegdheid om vast te stellen welke vermogensbestanddelen van de schuldenaar moeten worden geliquideerd en wat de schuldenaar aan de boedel moet afdragen van hetgeen hij aan inkomen of anderszins gedurende een bepaalde, door de rechter vast te stellen periode van maximaal vijf jaren, verwerft.

Bij brief van 11 december jl. heb ik u ervan op de hoogte gesteld dat het kabinet thans een standpunt ten aanzien van het advies van de commissie-Mijnssen voorbereidt. Hierbij zij opgemerkt, dat enigerlei wettelijke regeling betreffende de problematische schuldsituatie van natuurlijke personen mij gewenst voorkomt. Voorts vestig ik nog eens uw aandacht op mijn eveneens op 11 december jl. aan de SER en in afschrift aan u gezonden brief waarin ik deze raad heb verzocht te adviseren over het rapport van de commissie-Mijnssen en daarbij met voorrang – voor 1 juli 1990 – te adviseren over de door de commissie voorgestelde saneringsregeling voor natuurlijke personen. Zo spoedig mogelijk na de totstandkoming van dit SER-advies zal het kabinet met een voorstel komen voor een wettelijke regeling betreffende de problematische schuldsituatie van natuurlijke personen.

De Staatssecretaris van Justitie,
A. Kosto

Aan het bestuur van de Koninklijke Vereniging van Gerechtsdeurwaarders

's-Gravenhage, 18 december 1989

Bij de Tweede Kamer is onder bovengenoemd nummer het wetsvoorstel aanhangig houdende een algemene regeling van beslag op loon, sociale uitkeringen en andere periodieke betalingen.

Aan de suggestie die uw vereniging aan het begin van de behandeling van het wetsvoorstel heeft gedaan, om de volgorde van de twee volzinnen van het eerste lid van artikel 475g (vroeger 475e) om te draaien, hebben de bewindslieden die het wetsvoorstel hebben ingediend, zoals u weet, geen gehoor gegeven. Zij hebben gemeend dat de volgorde in de wet er niet toe doet nu het twee onafhankelijke mededelingsplichten betreft, te weten de plicht van de schuldenaar om de deurwaarder van zijn inkomensbronnen op de hoogte te stellen en de plicht van de deurwaarder om de schuldenaar/beslagene het bestaan en de hoogte van de beslagvrije voet mee te delen.

De bewindslieden hebben de Tweede Kamer meegedeeld dat zij er het volste vertrouwen in hebben dat de deurwaarders met de geruststellende mededeling van de beslagvrije voet niet te lang zullen wachten. Bij het loonbeslag is thans reeds standaard dat deze mededeling dadelijk wordt gedaan. Het ligt daarom in de lijn der verwachtingen dat deze handelwijze na de uitbreiding die het meergenoemde wetsvoorstel brengt, voor loonbeslag standaard blijft en voor uitkeringsbeslag standaard wordt.

In verband met het bovenstaande verzoek ik u aan uw leden algemeen bekend te maken dat de regering verwacht dat deurwaarders, na in werking treden van wetsvoorstel 17 897, beslagenen in het algemeen eerst van de beslagvrije voet op de hoogte stellen alvorens opgave te verzoeken van de bronnen van inkomsten.

Wellicht kunt u een dergelijke kennisgeving aan uw leden opnemen in het tijdschrift De Gerechtsdeurwaarder.

Voor uw medewerking zeg ik u bij voorbaat dank.

De Staatssecretaris van Justitie,
A. Kosto